

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 grudnia 1950 r.

w sprawie zmiany przepisów o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych
i o zniesieniu sądów zbędnych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 347), art. 5 §§ 1, 2, art. 6 i art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 30, poz. 360) oraz art. XXIII i LVII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 47, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 496) wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 1:

w rozdziale: Województwo katowickie:

- a) przepis, dotyczący Sądu Grodzkiego w Bielsku, otrzymuje brzmienie: „Sąd Grodzki w Bielsku staje się Sądem Powiatowym w Bielsku-Białej dla miasta Bielsko-Biała i powiatu bielskiego“;
- b) przepis, dotyczący Sądu Grodzkiego w Mikołowie, otrzymuje brzmienie: „Sąd Grodzki w Mikołowie staje się Wydziałem Zamiejscowym w Mikołowie Sądu Powiatowego w Pszczynie dla gmin miejskich Mikołów, Łaziska Górne i Tychy oraz gmin wiejskich: Łaziska Średnie, Murcki, Orzesze, Podlesie, Śmiłowice i Wiry“;
- c) przepis, dotyczący Sądu Grodzkiego w Rybniku, otrzymuje brzmienie: „Sąd Grodzki w Rybniku staje się Sądem Powiatowym w Rybniku dla miasta Rybnika i powiatu rybnickiego“;

w rozdziale: Województwo krakowskie:

- a) przepis, dotyczący Sądu Grodzkiego w Oświęcimiu, otrzymuje brzmienie: „Sąd Grodzki w Oświęcimiu staje się Sądem Powiatowym w Oświęcimiu dla powiatu oświęcimskiego“;
- b) po przepisie, dotyczącym Sądu Grodzkiego w Oświęcimiu, dodaje się nowy przepis w brzmieniu: „Sąd Grodzki w Kętach staje się Wydziałem Zamiejscowym w Kętach Sądu Powiatowego w Oświęcimiu dla gmin miejskich i wiejskich Kęty i Wilamowice“;

w rozdziale: Województwo poznańskie:

przepis, dotyczący Sądu Grodzkiego w Rogoźnie, otrzymuje brzmienie: „Sąd Grodzki w Obornikach staje się Sądem Powiatowym w Obornikach dla powiatu obornickiego“;

w rozdziale: Województwo zielonogórskie:

przepis, dotyczący Sądu Grodzkiego w Świebodzinie, otrzymuje brzmienie: „Sąd Grodzki w Świebodzinie staje się Sądem Powiatowym w Świebodzinie dla powiatu świebodzińskiego“.

2) W § 3:

- a) w rozdziale: Województwo krakowskie — skreśla się przepis, dotyczący Sądu Powiatowego w Białej Krakowskiej,

- b) dodaje się rozdział ostatni w brzmieniu:

„Województwo zielonogórskie“ „Sąd Powiatowy w Sulechowie — dla powiatu sulechowskiego“.

3) W § 4:

- a) w rozdziale: Województwo katowickie — przepis, dotyczący Sądu Powiatowego w Cieszynie, otrzymuje brzmienie: „w Sądzie Powiatowym w Cieszynie — dla okręgów Sądów Powiatowych w Cieszynie i Bielsku-Białej“;
- b) w rozdziale: Województwo krakowskie — przepis, dotyczący Sądu Powiatowego dla miasta Krakowa w Krakowie, otrzymuje brzmienie: „W Sądzie Powiatowym dla miasta Krakowa w Krakowie — dla okręgów Sądów Powiatowych w Bochni, Chrzanowie, Miechowie, Myślenicach, Nowym Targu, Olkuszu, Oświęcimiu, Wadowicach i Żywcu oraz dla miasta Krakowa i dla powiatu krakowskiego w Krakowie“;
- c) w rozdziale: Województwo poznańskie w przepisie, dotyczącym Sądu Powiatowego dla miasta Poznania w Poznaniu, skreśla się po wyrazie: „Obornikach“ wyrazy: „z tymczasową siedzibą w Rogoźnie“;
- d) w rozdziale: Województwo zielonogórskie — w przepisie, dotyczącym Sądu Powiatowego w Zielonej Górze, dodaje się po wyrazach: „Krośnie Odrzańskim“ wyraz: „Sulechowie“.

4) W § 5:

- a) w rozdziale: Województwo katowickie — przepis, dotyczący Sądu Powiatowego w Bielsku, otrzymuje brzmienie: „Sądowi Powiatowemu w Bielsku-Białej — dla okręgu Sądu Powiatowego w Bielsku-Białej“;
- b) w rozdziale: Województwo krakowskie — przepisy, dotyczące Sądu Powiatowego w Białej Krakowskiej i Wydziału Zamiejscowego w Oświęcimiu, otrzymują brzmienie: „Sądowi Powiatowemu w Oświęcimiu — dla okręgu Sądu Powiatowego w Oświęcimiu (bez okręgu Wydziału Zamiejscowego w Kętach); Wydziałowi Zamiejscowemu w Kętach Sądu Powiatowego w Oświęcimiu — dla okręgu Wydziału Zamiejscowego w Kętach“;
- c) w rozdziale: Województwo poznańskie w przepisie, dotyczącym Sądu Powiatowego w Obornikach, skreśla się wyrazy: „z tymczasową siedzibą w Rogoźnie“;
- d) w rozdziale: Województwo zielonogórskie przepis, dotyczący Sądu Powiatowego w Świebodzinie, otrzymuje brzmienie: „Sądowi Powiatowemu w Świebodzinie — dla okręgów Sądów Powiatowych w Świebodzinie i Sulechowie“.

5) W § 6:

- a) w rozdziale: Województwo katowickie — przepis, dotyczący Sądu Powiatowego w Cieszynie,

otrzymuje brzmienie: „Sądowi Powiatowemu w Cieszynie — dla okręgów Sądów Powiatowych w Cieszynie i w Bielsku-Białej“;

- b) w rozdziale: Województwo krakowskie — przepis, dotyczący Sądu Powiatowego w Wadowicach, otrzymuje brzmienie: „Sądowi Powiatowemu w Wadowicach — dla okręgów Sądów Powiatowych w Wadowicach, Oświęcimiu i Żywcu“;
- c) w rozdziale: Województwo poznańskie w przepisie, dotyczącym Sądu Powiatowego dla miasta Poznania w Poznaniu, skreśla się po wyrazie:

„Obornikach“ wyrazy: „z tymczasową siedzibą w Rogoźnie“;

- d) w rozdziale: Województwo zielonogórskie w przepisie, dotyczącym Sądu Powiatowego w Zielonej Górze, dodaje się po wyrazach: „Krośnie Odrzańskim“ znak „i“ i wyraz „Sulechowie“.

§ 2. Ustala się w Mysłowicach tymczasową siedzibę Sądu Powiatowego w Katowicach.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Rek

35

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 29 grudnia 1950 r.

w sprawie zasad wyboru miejsca, budowy i urządzeń zakładów utylizacyjnych.

Na podstawie art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 1 marca 1949 r. o zakładach utylizacyjnych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 113) zarządza się, co następuje:

I. Zasady wyboru miejsca pod budowę.

§ 1. 1. Zakład utylizacyjny powinien być położony:

- 1) w terenie zalesionym lub zadrzewionym, jeżeli warunki terenowe na to zezwalają;
- 2) w odległości co najmniej 60 m od osi drogi publicznej, gdy zakład ma być położony po jej stronie północnej lub wschodniej, oraz co najmniej 150 m od osi drogi publicznej, gdy zakład ma być położony po jej stronie południowej, jeżeli inne przepisy nie określają obowiązku zachowania większych odległości dla budynków;
- 3) w odległości co najmniej 500 m od zwartych osiedli ludzkich i 150 m od pojedynczych odosobnionych budynków mieszkalnych oraz budynków dla zwierząt;
- 4) od strony osiedli, umożliwiającej zabezpieczenie ich od zanieczyszczonego powietrza (uwzględniając dominujący kierunek wiatru);
- 5) w dolnym biegu wód płynących od osiedla, gdy do tych wód mają być odprowadzane ścieki i wody opadowe z terenu zakładu.

2. Na równi z osiedlami ludzkimi, czy też odosobnionymi budynkami mieszkalnymi i zwierzęcymi traktuje się tereny, przeznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na osiedla ludzkie lub pod budynki mieszkalne i zwierzęce.

3. Zakładów utylizacyjnych nie należy budować po stronie zachodniej dróg publicznych.

4. Wybór miejsca pod zakład powinien być uzależniony od możliwości zaopatrywania go w dostateczną ilość wody (co najmniej 25 m³ na 1.000 kg surowca

w okresie doby), jak również od możliwości usuwania ścieków do kanałów, rzek, stawów itp.

5. Do budowy zakładu można przystąpić dopiero po sporządzeniu przez właściwe władze miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru przyległego do zakładu w promieniu co najmniej 500 m.

II. Rozplanowanie i urządzenie zakładu.

§ 2. 1. W skład zakładu utylizacyjnego powinny wchodzić co najmniej następujące pomieszczenia:

- 1) podjazdowo-wyładunkowe do wyładowywania surowca (podjazd),
- 2) do oskórowania i rozbiórki zwłok zwierzęcych (oprawialnia),
- 3) na urządzenia i aparaty przetwórcze (kotłownia, hala maszyn) oraz na magazynowanie węgla,
- 4) na składowanie skór,
- 5) na składowanie innych produktów surowych,
- 6) na składowanie mączki,
- 7) na składowanie tłuszczu,
- 8) na szatnie, umywalnie (łazienki, natryski) i ustępy,
- 9) na pokoje wypoczynkowe (jadalnię) dla personelu,
- 10) dla lekarza weterynaryjnego,
- 11) dla kierownictwa zakładu,
- 12) na środki transportowe,
- 13) na punkt zdrowia w zakładach, zatrudniających ponad 50 pracowników.

2. Zakład powinien być rozplanowany w ten sposób, że po jednej stronie, w miarę możliwości północnej (strona zakaźna), powinny być rozmieszczone wszystkie pomieszczenia i urządzenia, mające łączność z zarazkami chorobotwórczymi, a mianowicie: opravialnia, skład skór, skład innych produktów surowych, pokój dla lekarza weterynaryjnego i pomieszczenie na punkt zdrowia. Po obu stronach (zakaźnej i niezakaźnej) powinny być garaże, szatnie, umywalnie, ustępy i pokoje wypoczynkowe dla personelu, przy czym dla pracowników zatrudnionych po stronie zakaźnej powinny być urządzone